

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2009/15/ES

z 23. apríla 2009

o spoločných pravidlách a normách pre organizácie vykonávajúce inšpekcie a prehliadky lodí a pre príslušné činnosti námorných úradov

(prepracované znenie)**(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,
a najmä na jej článok 80 ods. 2,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho
a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251
zmluvy so zreteľom na spoločný text schválený 3. februára
2009 zmierovacím výborom ⁽³⁾,

keďže:

(1) Smernica Rady 94/57/ES z 22. novembra 1994 o spoločných pravidlách a normách pre organizácie vykonávajúce inšpekcie a prehliadky lodí a pre príslušné činnosti námorných úradov ⁽⁴⁾ bola niekoľkokrát podstatným spôsobom zmenená a doplnená. Keďže sa majú prijať ďalšie zmeny a doplnenia, mala by sa v záujme jasnosti prepracovať.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 318, 23.12.2006, s. 195.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 229, 22.9.2006, s. 38.

⁽³⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 25. apríla 2007 (Ú. v. EÚ C 74 E, 20.3.2008, s. 633), spoločná pozícia Rady zo 6. júna 2008 (Ú. v. EÚ C 184 E, 22.7.2008, s. 11), pozícia Európskeho parlamentu z 24. septembra 2008 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku), rozhodnutie Rady z 26. februára 2009 a legislatívne uznesenie Európskeho parlamentu z 11. marca 2009 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 319, 12.12.1994, s. 20.

(2) S ohľadom na povahu ustanovení smernice 94/57/ES sa javí ako vhodné prepracovať jej ustanovenia do dvoch rôznych právnych nástrojov Spoločenstva, a to smernice a nariadenia.

(3) Rada vo svojom uznesení z 8. júna 1993 o spoločnej politike bezpečnosti morí stanovila cieľ odstrániť z vôd Spoločenstva všetky lode, ktoré nespĺňajú normy, a vyzdvihla ako prioritu akciu Spoločenstva vytvorenú na zabezpečenie účinného a jednotného vykonávania medzinárodných pravidiel vypracovaním spoločných noriem pre klasifikačné spoločnosti.

(4) Bezpečnosť a ochrana pred znečisťovaním na mori sa môžu účinne zvýšiť prísny uplatňovaním medzinárodných dohovorov, kódexov a rezolúcií pri súčasnom podporovaní cieľa slobody poskytovania služieb.

(5) Zodpovednosť za kontrolu zhody lodí s jednotnými medzinárodnými normami bezpečnosti a ochrany pred znečisťovaním morí nesú vlajkové štáty a prístavné štáty.

(6) Členské štáty sú zodpovedné za vydávanie medzinárodných osvedčení o bezpečnosti a predchádzaní znečisťovaniu, upravených v dohovoroch, ako je napríklad Medzinárodný dohovor o bezpečnosti ľudského života na mori z 1. novembra 1974 (SOLAS 74), Medzinárodný dohovor o nákladovej značke z 5. apríla 1966 a Medzinárodný dohovor o zabránení znečisťovaniu z lodí z 2. novembra 1973 (MARPOL), ako aj za vykonávanie uvedených dohovorov.

(7) V zhode s týmito dohovormi všetky členské štáty môžu poveriť v rôznom rozsahu osvedčovaním takejto zhody uznané organizácie a môžu na ne delegovať vydávanie príslušných osvedčení lodí a predchádzanie znečisťovaniu, ktoré spôsobujú.

- (8) Veľký počet existujúcich organizácií uznaných zmluvnými stranami Medzinárodnej námornej organizácie (International Maritime Organisation – IMO) na celom svete nezaručuje primerané vykonávanie pravidiel ani dostatočnú spoľahlivosť pri konaní v mene vnútroštátnych úradov, pretože nemajú primerané štruktúry a skúsenosti, o ktoré by sa mohli oprieť a ktoré by im umožnili vykonávať svoje povinnosti na vysokej odbornej úrovni.
- (9) V súlade s kapitolou II-1 časťou A-1 predpisom 3-1 dohovoru SOLAS 74 členské štáty zodpovedajú za zabezpečenie toho, aby boli lode plávajúce pod ich vlajkou projektované, skonštruované a udržiavané v súlade s požiadavkami organizácií týkajúcimi sa štruktúry, mechaniky a elektrických inštalácií, uznanými úradmi. Tieto organizácie preto vypracúvajú a uplatňujú pravidlá v oblasti projektovania, stavby, údržby a inšpekcie lodí a zodpovedajú za inšpekcie lodí v mene vlajkového štátu a za osvedčovanie schopnosti týchto lodí plniť kritériá medzinárodných dohovorov na vydávanie príslušných osvedčení. Na uspokojivé vykonávanie týchto povinností potrebujú úplnú nezávislosť, vysoko špecializovanú technickú spôsobilosť a dôsledné riadenie kvality.
- (10) Organizácie vykonávajúce inšpekcie a prehliadky lodí plnia významnú úlohu v právnych predpisoch Spoločenstva o námornej bezpečnosti.
- (11) Organizácie vykonávajúce inšpekcie a prehliadky lodí by mali byť schopné ponúkať svoje služby v Spoločenstve a navzájom si konkurovať a zároveň poskytovať rovnaké úrovne bezpečnosti a ochrany životného prostredia. Preto by sa mali v rámci Spoločenstva jednotne ustanoviť a uplatňovať potrebné odborné normy ich činností.
- (12) Vydávanie osvedčenia o bezpečnostnom rádiovom vybavení nákladnej lode sa môže zveriť súkromným subjektom s dostatočnými skúsenosťami a kvalifikovaným personálom.
- (13) Členský štát môže obmedziť počet uznaných organizácií, ktoré oprávňuje v súlade so svojimi potrebami založenými na objektívnych a transparentných dôvodoch, výhradou kontroly vykonávanej Komisiou v súlade s postupom výboru.
- (14) Táto smernica by mala zaisťovať slobodu poskytovania služieb v Spoločenstve; Spoločenstvo by sa preto malo dohodnúť s tretími krajinami, v ktorých sa nachádzajú niektoré z uznaných organizácií, s cieľom zabezpečiť rovnaký prístup, aký sa uplatňuje na uznané organizácie, ktoré sa nachádzajú v Spoločenstve.
- (15) Užšie zapojenie vnútroštátnych úradov do prehliadok lodí a do vydávania príslušných osvedčení je potrebné na zabezpečenie plnej zhody s medzinárodnými bezpečnostnými pravidlami, aj keď členské štáty poverili vykonávaním štatutárnych povinností uznané organizácie, ktoré netvorí časť ich správy. Je preto vhodné vytvoriť užšie pracovné vzťahy medzi úradmi a uznanými organizáciami, ktoré poverili a ktoré môžu požadovať, aby uznané organizácie boli miestne zastúpené na území členského štátu, v mene ktorého vykonávajú svoje povinnosti.
- (16) Ak uznaná organizácia, jej inšpektori alebo technický personál vydajú príslušné osvedčenia v mene úradu, členské štáty by mali zvážiť možnosť, pokiaľ ide o tieto delegované činnosti, že im poskytnú primerané právne záruky a právnu ochranu vrátane príslušného práva na obranu, s výnimkou imunity, ktorá je výsadným právom neoddeliteľným od suverenity, ktorého sa môžu dovoliť len členské štáty, a preto ho nemožno delegovať.
- (17) Rozdielnosti v podmienkach režimov finančnej zodpovednosti medzi uznanými organizáciami konajúcimi v mene členských štátov by zabránili správne vykonávaniu tejto smernice. Ako príspevok k riešeniu tohto problému sa odporúča zaviesť istú mieru harmonizácie na úrovni Spoločenstva vo vzťahu k zodpovednosti za akúkoľvek námornú nehodu spôsobenú uznanou organizáciou, o ktorej rozhodol súd, vrátane urovnania sporov prostredníctvom rozhodcovského konania.
- (18) Opatrenia potrebné na vykonávanie tejto smernice by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu⁽¹⁾.
- (19) Komisia by predovšetkým mala byť splnomocnená na zmenu a doplnenie tejto smernice s cieľom zahrnúť neskoršie zmeny a doplnenia súvisiacich medzinárodných dohovorov, protokolov, kódexov a rezolúcií. Keďže tieto opatrenia majú všeobecnú pôsobnosť a ich cieľom je zmeniť nepodstatné prvky tejto smernice okrem iného jej doplnením o nové nepodstatné prvky, musia sa prijať v súlade s regulačným postupom s kontrolou ustanoveným v článku 5a rozhodnutia 1999/468/ES.
- (20) Členským štátom by sa okrem toho mala ponechať možnosť pozastaviť alebo zrušiť platnosť oprávnenia udeleného uznanej organizácii, pričom by o svojich rozhodnutiach mali informovať Komisiu a ostatné členské štáty a mali by ho riadne odôvodniť.

(¹) Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

(21) Členské štáty by mali pravidelne hodnotiť výkon uznávaných organizácií, ktoré konajú v ich mene, a poskytnúť Komisii a všetkým ostatným členským štátom presné informácie týkajúce sa tohto výkonu.

(22) Keď členské štáty konajú ako prístavné orgány, požaduje sa od nich zvýšenie bezpečnosti a ochrany pred znečisťovaním vôd Spoločenstva pomocou prednostnej kontroly lodí majúcich osvedčenia organizácií, ktoré nespĺňajú spoločné kritériá, a tým zabezpečiť, aby sa s loďami plávajúcimi pod vlajkou tretieho štátu nezaobchádzalo miernejšie.

(23) V súčasnosti neexistujú jednotné medzinárodné normy, ktorým musia vyhovovať všetky lode buď v etape výstavby, alebo v priebehu ich životnosti, pokiaľ ide o trup lode, strojové zariadenia a elektrické a ovládacie zariadenia. Také normy môžu byť stanovené podľa pravidiel uznávaných organizácií alebo rovnocenných noriem, o ktorých môžu rozhodnúť vnútroštátne úrady v súlade s postupom ustanoveným v smernici Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahuujúcich sa na služby informačnej spoločnosti ⁽¹⁾.

(24) Keďže cieľ tejto smernice, a to stanovenie opatrení, ktoré majú členské štáty dodržiavať vo vzťahu k organizáciám povereným vykonávaním inšpekcií, prehliadkami a osvedčovaním lodí v Spoločenstve, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu ich rozsahu ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

(25) Povinnosť transponovať túto smernicu do vnútroštátneho práva by sa mala vzťahovať na tie ustanovenia, ktoré predstavujú významnú zmenu v porovnaní so smernicou 94/57/ES. Povinnosť transponovať nezmenené ustanovenia vyplýva z uvedenej smernice.

(26) Táto smernica by sa nemala dotýkať povinností členských štátov súvisiacich s lehotami na transpozíciu smerníc do vnútroštátneho práva uvedenými v prílohe I časti B.

(27) V súlade s bodom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva ⁽²⁾ sa členské štáty vyzývajú, aby

pre seba a v záujme Spoločenstva vypracovali a zverejnili vlastné tabuľky, ktoré budú čo najlepšie vyjadrovať vzájomný vzťah medzi touto smernicou a opatreniami na jej transpozíciu.

(28) V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 391/2009 z 23. apríla 2009 o spoločných pravidlách a normách pre organizácie vykonávajúce inšpekcie a prehliadky lodí (prepracované znenie) ⁽³⁾ sú stanovené opatrenia, ktoré majú uplatňovať organizácie vykonávajúce inšpekcie a prehliadky lodí,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Táto smernica stanovuje opatrenia, ktoré majú členské štáty vo vzťahu k príslušným organizáciám povereným vykonávaním inšpekcií, prehliadok a osvedčovaním lodí dodržať v záujme plnenia medzinárodných dohovorov o bezpečnosti na mori a zabránení znečisťovaniu mora, pričom budú podporovať cieľ slobody poskytovania služieb. Zahŕňa to aj vypracúvanie a vykonávanie bezpečnostných požiadaviek pre trup lode, strojové zariadenia a elektrické a ovládacie zariadenia, pre ktoré platia medzinárodné dohovory.

Článok 2

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto pojmy:

- a) „loď“ znamená loď, ktorá patrí do rozsahu pôsobnosti medzinárodných dohovorov;
- b) „loď plávajúca pod vlajkou členského štátu“ znamená loď registrovanú v členskom štáte a plávajúcu pod vlajkou daného členského štátu v súlade s jeho právnymi predpismi. Lode, ktoré sa nezhodujú s týmto vymedzením, sa považujú za lode plávajúce pod vlajkou tretích štátov;
- c) „inšpekcie a prehliadky“ znamenajú inšpekcie a prehliadky, ktoré sú povinné podľa medzinárodných dohovorov;
- d) „medzinárodné dohovory“ znamenajú Medzinárodný dohovor o bezpečnosti ľudského života na mori z 1. novembra 1974 (SOLAS 74) s výnimkou kapitoly XI-2 prílohy k nemu, Medzinárodný dohovor o nákladovej značke z 5. apríla 1966 a Medzinárodný dohovor o zabránení znečisťovaniu z lodí z 2. novembra 1973 (MARPOL) spolu s ich príslušnými protokolmi a zmenami a doplneniami a súvisiacimi záväznými kódexmi vo všetkých členských štátoch v ich aktuálnom znení;

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ Pozri stranu 11 tohto úradného vestníka.

- e) „organizácia“ znamená právnickú osobu, jej pobočky a iné riadené subjekty, ktoré spoločne alebo samostatne vykonávajú úlohy patriace do rozsahu pôsobnosti tejto smernice;
- f) „dozor“ znamená na účely písmena e) práva, zmluvy alebo iné právne alebo faktické prostriedky, ktoré samostatne alebo spoločne umožňujú uplatňovať rozhodujúci vplyv na právnickú osobu alebo umožňujú tejto osobe vykonávať úlohy patriace do rozsahu pôsobnosti tejto smernice;
- g) „uznaná organizácia“ znamená organizáciu uznanú v súlade s nariadením (ES) č. 391/2009;
- h) „oprávnenie“ znamená akt, pri ktorom členský štát udelí oprávnenie uznanej organizácii alebo na ňu deleguje právomoci;
- i) „štátutárne osvedčenie“ znamená osvedčenie vydané vlajkovým štátom alebo v jeho mene v súlade s medzinárodnými dohovormi;
- j) „pravidlá a postupy“ znamenajú požiadavky uznaných organizácií týkajúce sa projektovania, stavby, vybavenia, údržby a prehliadok lodí;
- k) „osvedčenie o triede“ znamená doklad vydaný uznanou organizáciou, ktorý osvedčuje spôsobilosť lode na konkrétne použitie alebo prevádzku v súlade s určenými pravidlami a postupmi, ktoré táto uznaná organizácia ustanovila a zverejnila;
- l) „osvedčenie o bezpečnostnom rádiovom vybavení nákladnej lode“ znamená osvedčenie zavedené Protokolom z roku 1988, ktorým sa mení a dopĺňa SOLAS, ktoré prijala Medzinárodná námorná organizácia (IMO).

Článok 3

1. Uvedomujúc si svoju zodpovednosť a povinnosti vyplývajúce z medzinárodných dohovorov, členské štáty zabezpečia, aby ich príslušné úrady mohli zaručiť primerané uplatňovanie ich ustanovení najmä vzhľadom na inšpekcie a prehliadky lodí a vydávanie štatutárnych osvedčení a osvedčení o výnimke v súlade s medzinárodnými dohovormi. Členské štáty postupujú v súlade s príslušnými ustanoveniami prílohy a doplnku k rezolúcii IMO A.847(20) o usmerneniach na pomoc vlajkovým štátom pri vykonávaní nástrojov IMO.

2. Na účely odseku 1 sa členský štát môže vzhľadom na lode plávajúce pod jeho vlajkou rozhodnúť:

- i) udeliť organizáciám oprávnenie na vykonávanie úplných alebo čiastočných inšpekcií a prehliadok týkajúcich sa štatutárnych osvedčení vrátane tých, ktoré sú potrebné na posudzovanie zhody s pravidlami uvedenými v článku 11 ods. 2, a prípadne na vydávanie alebo predlžovanie platnosti príslušných osvedčení alebo

ii) zveriť organizáciám vykonávanie úplných alebo čiastočných inšpekcií a prehliadok uvedených v bode i);

týmito povinnosťami poverí len uznané organizácie.

Príslušný úrad má v každom prípade schváliť prvé vydanie osvedčenia o výnimke.

V prípade osvedčenia o bezpečnostnom rádiovom vybavení nákladnej lode však môžu vo svojom mene poveriť týmito povinnosťami súkromnú osobu uznanú príslušným úradom, ktorá má dostatočné skúsenosti a kvalifikovaný personál na vykonávanie špecifických prác spojených s posudzovaním bezpečnosti rádiového spojenia.

3. Tento článok sa netýka osvedčovania špecifických súčastí námorného vybavenia.

Článok 4

1. Pri uplatňovaní článku 3 ods. 2 členské štáty nesmú s výhradou ustanovení odseku 2 tohto článku a článkov 5 a 9 v zásade odmietnuť udeliť oprávnenie na prevzatie týchto úloh žiadnej z uznaných organizácií. Môžu však obmedziť počet organizácií, ktorým udelia oprávnenie v súlade s ich potrebami, za predpokladu, že na to existujú transparentné a objektívne dôvody.

Na žiadosť členského štátu Komisia v súlade s regulačným postupom uvedeným v článku 6 ods. 2 prijme primerané opatrenia na zabezpečenie správneho uplatňovania prvého pododseku tohto odseku, pokiaľ ide o odmietnutie osvedčenia, a článku 8, pokiaľ ide o tie prípady, keď je oprávnenie dočasne pozastavené alebo sa jeho platnosť zruší.

2. Predtým ako členský štát vyjadrí súhlas s tým, aby uznaná organizácia, ktorá sa nachádza v treťom štáte, plne alebo čiastočne vykonávala úlohy uvedené v článku 3, môže požiadať dotknutý tretí štát, aby zvolil recipročný prístup k tým uznaným organizáciám, ktoré sa nachádzajú v Spoločenstve.

Spoločenstvo môže okrem toho požiadať tretí štát, v ktorom sa nachádza uznaná organizácia, aby zvolil recipročný prístup k tým uznaným organizáciám, ktoré sa nachádzajú v Spoločenstve.

Článok 5

1. Členské štáty, ktoré prijali rozhodnutie podľa článku 3 ods. 2, vytvoria pracovné vzťahy medzi svojimi príslušnými úradmi a organizáciami, ktoré konajú v ich mene.

2. Pracovný vzťah sa spravuje oficiálnou písomnou a nediskriminačnou dohodou alebo rovnocennou právnou úpravou, v ktorej sa uvedú špecifické povinnosti a úlohy, ktoré preberá organizácia, a ktorá obsahuje aspoň:

a) ustanovenia uvedené v dodatku II rezolúcie IMO A.739(18) o usmerneniach pre oprávnenie organizácií pôsobiacich v mene úradu, pričom vychádzajú z prílohy, dodatkov a dodatku k IMO MSC/obežník 710 a MEPC/obežník 307 o vzorovej dohode týkajúcej sa oprávnenia uznaných organizácií, ktoré konajú v mene úradu;

b) tieto ustanovenia o finančnej zodpovednosti:

i) ak o zodpovednosti úradu za akúkoľvek námornú nehodu právoplatne a definitívne rozhodne súd alebo sa o nej rozhodne v rámci rozhodcovského konania, rovnako to platí aj o požiadavke uhradiť poškodeným stranám škodu na majetku, stratu majetku alebo zranenie alebo smrť, o čom rozhodol súd na základe dôkazov o tom, že boli spôsobené úmyselne, opomenutím alebo hrubou nedbanlivosťou uznanej organizácie, jej orgánov, zamestnancov, zástupcov alebo iných, ktorí konajú v jej mene, úrad má právo na finančnú náhradu od uznanej organizácie v rozsahu, v akom súd rozhodol o tom, že stratu, škodu, zranenie alebo úmrtie spôsobila táto uznaná organizácia;

ii) ak o zodpovednosti úradu za akúkoľvek námornú nehodu právoplatne a definitívne rozhodne súd alebo sa o nej rozhodne v rámci rozhodcovského konania, rovnako to platí aj o požiadavke uhradiť poškodeným stranám zranenie alebo smrť osôb, o čom rozhodol súd na základe dôkazov o tom, že boli spôsobené nedbanlivosťou alebo nezodpovednosťou uznanej organizácie, jej orgánov, zamestnancov, zástupcov alebo iných, ktorí konajú v jej mene, úrad má právo na finančnú náhradu od uznanej organizácie v rozsahu, v akom súd rozhodol o tom, že zranenie alebo úmrtie spôsobila táto uznaná organizácia; členské štáty môžu obmedziť maximálnu sumu, ktorú má zaplatiť uznaná organizácia, ktorá však musí byť najmenej 4 milióny EUR;

iii) ak o zodpovednosti úradu za akúkoľvek námornú nehodu právoplatne a definitívne rozhodne súd alebo

sa o nej rozhodne v rámci rozhodcovského konania, rovnako to platí aj o požiadavke uhradiť poškodeným stranám stratu majetku alebo poškodenie majetku, o čom rozhodol súd na základe dôkazov o tom, že boli spôsobené nedbanlivosťou, nezodpovednosťou alebo opomenutím uznanej organizácie, jej orgánov, zamestnancov, zástupcov alebo iných, ktorí konajú v jej mene, úrad má právo na finančnú náhradu od uznanej organizácie v rozsahu, v akom súd rozhodol o tom, že stratu majetku alebo poškodenie majetku spôsobila táto uznaná organizácia; členské štáty môžu obmedziť maximálnu sumu, ktorú má zaplatiť uznaná organizácia, ktorá však musí byť najmenej 2 milióny EUR;

c) ustanovenia o pravidelnom audite, ktorý vykonáva úrad alebo nestranná externá organizácia menovaná úradom na plnenie úloh, ktoré organizácie vykonávajú v jeho mene podľa článku 9 ods. 1;

d) možnosť vykonávania náhodných a dôkladných inšpekcií lodí;

e) ustanovenia o povinnom hlásení dôležitých informácií o ich klasifikovanej flotile a zmenách tried, pozastavení platnosti alebo odňatí triedy.

3. V dohode alebo rovnocennej právnej forme sa môže stanoviť požiadavka, aby uznaná organizácia mala miestne zastúpenie na území členského štátu, v ktorého mene vykonáva svoje povinnosti podľa článku 3. Túto požiadavku môže spĺňať miestne zastúpenie s právnou subjektivitou podľa právnych predpisov členského štátu, ktoré podlieha jeho súdnej právomoci.

4. Každý členský štát poskytuje Komisii presné informácie o pracovných vzťahoch vytvorených v súlade s týmto článkom. Komisia o tom následne informuje ostatné členské štáty.

Článok 6

1. Komisii pomáha Výbor pre bezpečnosť na mori a pre zabránenie znečisťovaniu z lodí (COSS) ustanovený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002 ⁽¹⁾.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

Lehota ustanovená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES je tri mesiace.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 324, 29.11.2002, s. 1.

3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5a ods. 1 až 4 a článok 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

Článok 7

1. Táto smernica môže byť bez rozšírenia svojho rozsahu pôsobnosti zmenená a doplnená, aby:

- a) sa na účely tejto smernice do nej zahrnuli ďalšie zmeny a doplnenia medzinárodných dohovorov, protokolov, kódexov a rezolúcií súvisiacich s tými, ktoré sú uvedené v článku 2 písm. d), článku 3 ods. 1 a článku 5 ods. 2 a ktoré nadobudli platnosť;
- b) sa zmenili čiastky uvedené v bodoch ii) a iii) článku 5 ods. 2 písm. b).

Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice sa prijímajú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 6 ods. 3.

2. Na základe prijatia nových nástrojov alebo protokolov k medzinárodným dohovorom uvedeným v článku 2 písm. d) Rada na návrh Komisie rozhodne s prihliadnutím na legislatívne postupy v členských štátoch, ako aj relevantné postupy v IMO o podrobnostiach ratifikácie týchto nových nástrojov a protokolov, pričom sa ubezpečí o tom, že sa používajú jednotne a súčasne vo všetkých členských štátoch.

Zmeny a doplnenia medzinárodných nástrojov uvedených v článku 2 písm. d) a článku 5 sa môžu vylúčiť z rozsahu pôsobnosti tejto smernice podľa článku 5 nariadenia (ES) č. 2099/2002.

Článok 8

Bez ohľadu na minimálne kritériá uvedené v prílohe I k nariadeniu (ES) č. 391/2009 v prípade, že členský štát usúdi, že uznaná organizácia nemôže byť ďalej oprávnená vykonávať vo vlastnom mene úlohy uvedené v článku 3, môže dočasne pozastaviť alebo zrušiť platnosť tohto oprávnenia. V takomto prípade členský štát bezodkladne informuje Komisiu a ostatné členské štáty o svojom rozhodnutí a uvedie závažné dôvody, ktoré ho k nemu viedli.

Článok 9

1. Každý členský štát sa ubezpečí o tom, že uznané organizácie, ktoré konajú v jeho mene na účely článku 3 ods. 2,

účinne vykonávajú úlohy podľa uvedeného článku k spokojnosti svojho príslušného úradu.

2. S cieľom splniť úlohu uvedenú v odseku 1 každý členský štát monitoruje každú uznanú organizáciu, ktorá koná v jeho mene, minimálne každé dva roky a poskytne ostatným členským štátom a Komisii správu o výsledkoch takýchto činností monitorovania najneskôr do 31. marca roka, ktorý nasleduje po roku, v ktorom sa monitorovanie uskutočnilo.

Článok 10

Pri výkone svojich inšpekčných práv a povinností ako prístavných štátov členské štáty podávajú správu Komisii a ostatným členským štátom a informujú príslušný vlajkový štát, keď zistia, že uznané organizácie konajúce v mene vlajkového štátu vydali platné štatutárne osvedčenia pre loď, ktorá nespĺňa príslušné požiadavky medzinárodných dohovorov, alebo keď zistia iný nedostatok lode, ktorá má platné osvedčenie o triede, a tento nedostatok sa vzťahuje na predmet tohto osvedčenia. Na účely tohto článku sa správa podáva len v takých prípadoch, keď lode predstavujú vážne ohrozenie bezpečnosti a životného prostredia alebo keď uznané organizácie preukázateľne konali obzvlášť nedbalým spôsobom. Príslušná uznaná organizácia bude o takom prípade informovaná počas prvej inšpekcie, aby mohla ihneď prijať primerané nadväzujúce opatrenia.

Článok 11

1. Každý členský štát zabezpečuje, aby boli lode plávajúce pod jeho vlajkou naprojektované, postavené, vybavené a udržiavané v súlade s pravidlami a postupmi súvisiacimi s požiadavkami uznanej organizácie, týkajúcimi sa trupu lode, strojových zariadení a elektrických a ovládacích zariadení.

2. Členský štát sa môže rozhodnúť používať pravidlá, ktoré považuje za rovnocenné s pravidlami a postupmi uznanej organizácie, len za predpokladu, že ich v súlade s postupom podľa smernice 98/34/ES bezodkladne oznámi Komisii a ostatným členským štátom a že voči nim neexistujú námietky iného členského štátu alebo Komisie a že sa v súlade s regulačným postupom uvedeným v článku 6 ods. 2 tejto smernice nepovažujú za rovnocenné.

3. Členské štáty spolupracujú s uznanými organizáciami, ktorým udelili oprávnenie, pri vypracúvaní ich pravidiel a postupov. Radiť sa s uznanými organizáciami s cieľom dosiahnuť jednotný výklad medzinárodných dohovorov.

Článok 12

Komisia raz za dva roky informuje Európsky parlament a Radu o pokroku pri vykonávaní tejto smernice v členských štátoch.

Článok 13

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 17. júna 2011. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Tieto ustanovenia obsahujú tiež vyhlásenie o tom, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernice zrušené touto smernicou sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 14

Smernica 94/57/ES zmenená a doplnená smernicami uvedenými v prílohe I časti A sa zrušuje s účinnosťou od 17. júna 2009 bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov súvisiace s lehotami na transpozíciu smerníc do vnútroštátneho práva stanovenými v prílohe I časti B.

Odkazy na zrušené smernice sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

Článok 15

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 16

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 23. apríla 2009

Za Európsky parlament
predseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
predseda
P. NEČAS

PRÍLOHA I

ČASŤ A

Zrušená smernica a jej následné zmeny a doplnenia

(v zmysle článku 14)

Smernica Rady 94/57/ES	Ú. v. ES L 319, 12.12.1994, s. 20.
Smernica Komisie 97/58/ES	Ú. v. ES L 274, 7.10.1997, s. 8.
Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/105/ES	Ú. v. ES L 19, 22.1.2002, s. 9.
Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/84/ES	Ú. v. ES L 324, 29.11.2002, s. 53.

ČASŤ B

Lehoty na transpozíciu do vnútroštátneho práva

(v zmysle článku 14)

Smernica	Lehota na transpozíciu
94/57/ES	31. december 1995
97/58/ES	30. september 1998
2001/105/ES	22. júl 2003
2002/84/ES	23. november 2003

PRÍLOHA II

Tabuľka zhody

Smernica 94/57/ES	Táto smernica	Nariadenie (ES) č. 391/2009
článok 1	článok 1	článok 1
článok 2 písm. a)	článok 2 písm. a)	článok 2 písm. a)
článok 2 písm. b)	článok 2 písm. b)	–
článok 2 písm. c)	článok 2 písm. c)	–
článok 2 písm. d)	článok 2 písm. d)	článok 2 písm. b)
článok 2 písm. e)	článok 2 písm. e)	článok 2 písm. c)
–	článok 2 písm. f)	článok 2 písm. d)
článok 2 písm. f)	článok 2 písm. g)	článok 2 písm. e)
článok 2 písm. g)	článok 2 písm. h)	článok 2 písm. f)
článok 2 písm. h)	článok 2 písm. i)	článok 2 písm. g)
článok 2 písm. i)	článok 2 písm. k)	článok 2 písm. i)
–	článok 2 písm. j)	článok 2 písm. h)
článok 2 písm. j)	článok 2 písm. l)	–
článok 2 písm. k)	–	článok 2 písm. j)
článok 3	článok 3	–
článok 4 ods. 1 prvá veta	–	článok 3 ods. 1
článok 4 ods. 1 druhá veta	–	článok 3 ods. 2
článok 4 ods. 1 tretia veta	–	–
článok 4 ods. 1 štvrtá veta	–	článok 4 ods. 1
–	–	článok 3 ods. 3
–	–	článok 4 ods. 2, 3, 4
–	–	článok 5
–	–	článok 6
–	–	článok 7
článok 5 ods. 1	článok 4 ods. 1	–
článok 5 ods. 3	článok 4 ods. 2	–
článok 6 ods. 1, 2, 3, 4	článok 5 ods. 1, 2, 3, 4	–
článok 6 ods. 5	–	–
článok 7	článok 6	článok 12
článok 8 ods. 1 prvá zarážka	článok 7 ods. 1 písm. a) prvý pododsek	–
článok 8 ods. 1 druhá zarážka	–	článok 13 ods. 1
článok 8 ods. 1 tretia zarážka	článok 7 ods. 1 písm. b) prvý pododsek	–
–	článok 7 ods. 1 druhý pododsek	článok 13 ods. 1 druhý pododsek
článok 8 ods. 2	článok 7 ods. 2	–
článok 8 ods. 2 druhý pododsek	–	článok 13 ods. 2
článok 9 ods. 1	–	–
článok 9 ods. 2	–	–
článok 10 ods. 1 úvodná veta	článok 8	–
článok 10 ods. 1 písm. a), b), c), ods. 2, 3, 4	–	–
článok 11 ods. 1, 2	článok 9 ods. 1, 2	–

Smernica 94/57/ES	Táto smernica	Nariadenie (ES) č. 391/2009
článok 11 ods. 3, 4	–	článok 8 ods. 1, 2
článok 12	článok 10	–
článok 13	–	–
článok 14	článok 11 ods. 1, 2	–
–	článok 11 ods. 3	–
–	článok 12	–
–	–	článok 9
článok 15 ods. 1	–	–
–	–	článok 10 ods. 1, 2
článok 15 ods. 2	–	článok 10 ods. 3
článok 15 ods. 3	–	článok 10 ods. 4
článok 15 ods. 4	–	článok 10 ods. 5
článok 15 ods. 5	–	článok 10 ods. 6 prvý, druhý, tretí, piaty pododsek
–	–	článok 10 ods. 6 štvrtý pododsek
článok 16	článok 13	–
článok 17	článok 16	–
–	článok 14	–
–	článok 15	–
–	–	článok 11
–	–	článok 14
–	–	článok 15
–	–	článok 16
–	–	článok 17
–	–	článok 18
–	–	článok 19
príloha	–	príloha I
–	príloha I	–
–	príloha II	príloha II